

Ben de Şiirlerine Mecburum Bilemezsin

– BeyhanAYDOĞAN · 11 Ekim 2011

Atilla İlhan Çağdaş, Atatürkçü ,devrimci,romantik kişiliği ile her zaman çok sevdiğim,düşüncelerinden örnek aldığım,şiirlerine sevdalandığım yazar şairdir .Yaşamı şiirlerle soluyan biri olarak elbette çok çok sevdiğim şairler var..Nazım Usta,Ahmed Arif başta olmak üzere, daha bir çok şair,ama bir de gönlümde Atilla İlhan var ki o ayrı bir sevda,ayrı bir bakış benim için..

Sanıyorum çoğu kadın(tabii ki erkekler için de) için sevda şiirlerinin vazgeçilmezi idi Atilla İlhan...Çoğumuz şiirlerinde,dizelerinin birinde kendimizi bulmadık mı onun şiirleriyle sevdaliya daha bir sevdalanmadık mı?Cenaze günü yaşlısı genci bir çok kadın vardı cenazesinde ve daha sonradan Pınar Kür öyle çok kadın vardı ki cenazede kimi ruj sürmüş gelmiş,kimi öylece üstü başı ile gelmiş,kimi siyahlar giymiş ,,kimi başı açık,kimi kapalı ama heryer, tanıyan, tanımayan kadınlarla doluydu demişti...

Atilla İlhan öldükten sonra arkasından yazılan yazıların birinde İlhan Selçuk, Belki çelişki ama ,onu uğurlarken içimden ona 'sen çok yaşa' demek geliyor diye yazmıştı..Evet o hep yaşıyor,hep yaşayacak....

Sevgiyle,özlemle,rahmetle anıyorum kendisini,kucak kucak yüreğimdeki papatyalarımın gönderiyorum,ruhu şad olsun...

Şiirler ağladı bir acı yel kaldı yüreklerde
Gitti dostlar Atilla İLHAN şimdi şiirler yalnız
O mahur beste çalar,bizler hep ağlarız
Bitmez şairimin özlemi daha sonra daha sonra
Şiirler teselli olur bana,teşelli olur kalanlara
O mahur beste çalar,müjganla ben ağlarız...

Ben de şiirlerine mecburum bilemezsin
İçimi mısralarınla ısıtıyorum
Okudukça yüreğime yağıyor,sel olup taşıyorum
Ben de şiirlerine mecburum bilemezsin
Hep dizelerine akıyorum

Şiirler öksüz kaldılar,sen artık yoksun
Yüreğim üzgün,ben suskun

Akıyor her bir dizen gözlerimden yaş olup
Yine dizelerinle avunuyorum
Ben de şiirlerine mecburum,dizelerine sarılıyorum

Açılmış hüznümün çiçekleri, kokuları üzgün
İçimde keder olmuş yokluğun
Yıldızlar eski yıldızlar değil
Parlamıyorlar sensizliğin dizelerine
Şiirlerde ağlayan bir kadın
Kıvılcımlar düşüyor içine
Ben de şiirlerine mecburum bilemezsin

An gelir dedin,an gelir Atilla İLHAN ölür
Dolaşıyorsun işte tenhalarım da şiirler söyleyerek
Öldün mü?
Ölmedin!
Hep yaşıyorsun
Yaşıyorsun işte şiirlerinle yüreğime işleyerek

Ne zaman hüznülere dalsam
Şiirlerine sığındım
Ne zaman sevdaya başımı salsam
Dizelerine yüreğimle aktım
Ama hüznü,ama sevinç
Hep dizelerinle kaldım
Adımla nasıl berabersem,öylece şiirlerimdeyim
Bir dizelerin içimde,bir de elde var hüznü

Ayrılıklar da sevdaya dahil
Bundandır hala şiirlerimdeyim
Hala dizelerini içmelerdeyim
Hep içeceğim
Şairim ben hep kalemine sevdalıyım

Sen beyaz bir adamsın uzaktaki
Sen beyaz bir adamsın
Dizelerinde yaşayan
Her okuyuşumda senin için de okuyorum
Uzaktaki

Duyuyor musun?
Orada mutlu musun?
Hala güzel şiirleri yazıyor musun?
Hadi,bana oradan bir şiir ak.
Şiirler fena karanlık...
Sense dizelerde parlayan ışık
Ve her zaman parlayacak

İçimdesin hala,hala içimde yaşıyorsun
Şiirlerinle ağlıyor,şiirlerinle coşuyorum
Şairim,seni hep yüreğim de taşıyorum
Yine öksüz dizelerinde avunuyorum
Ben de şiirlerine mecburum bilemezsin

MıSRa